

At bøje sig for Herren

Vi har snakket om, at tilbedelse af Guds veje er at underkaste sig Hans vilje. Vi kan underkaste os Guds veje, fordi vi ved, at Han er Gud og at Han altid har ret, men også at Han altid er god. Selvom vi ikke kan se det, er Gud god; men også retfærdig. Han har et formål: at fuldføre dét Han har startet.

Vi kender historien om Abraham, som var villig til at ofre sin søn, Isak (1. Mos. 22) – hvilket var et løfte fra Herren. Altså var han villig til at underkaste sig Herren, på trods af at det så ud som om, at det løfte Herren havde givet ham - at være stamfar til et stort folk (efterfølgere af Isak) - så ikke ville ske. Han bøjede sig for Herren, fordi Han er Gud og har magten til at genoplive (Hebr. 11).

Så er der Jakob (1. Mos. 27–33), der lærte underkastelse ved at arbejde for Laban, som snød ham til at arbejde ekstra for at få hans datter, Rakel. Senere var Guds vej for ham, at han skulle vende hjem til en bror, der ville slå ham ihjel. En nat kæmpede han med Gud og vandt, han fik navnet Israel, som betyder, at han har sejret over mennesker og Gud. Jeg tror, vi tit kæmper mod Gud, fordi vi ikke vil Hans vej. Men den kamp, Jakob kæmpede, var en anden. Han kæmpede med Gud, fordi han havde lært at bøje sig, i det ligger også overbevisningen om, at den, der har magten, er Gud. Han vidste, at den eneste, som kunne frelse ham fra sin broders vrede, var Gud, derfor vandt han kampen.

Jakob stjal førstefødselsretten fra sin bror, Esau, som, jeg tror, viser os, at han er udvalgt. Vi er altså udvalgt til at bøje os under Guds vilje - og når vi bøjer under Herren bliver vi Israel.

Ser vi på Saul, der blev forkastet som konge af Gud, får vi indblik i, hvor almægtig Gud er og hvordan alt kommer fra Ham. Efter, at Saul blev forkastet, regerede han stadig som konge. Gud salvede David til konge, men han skulle igennem mange trængsler, før han blev kronet til konge. En ond ånd overvældede Saul (1. Sam. 16) -

hvor kom denne onde ånd fra? Den kom fra Gud! Samme ånd prøver senere at slå David ihjel, denne onde ånd som kom fra Gud.

Her ser vi, hvordan alt er styret og bestemt af Gud. Der gik lang tid, hvor David var salvet; men ikke var konge. David bøjede sig under Herren - og som vi var inde på sidst, så vidste David, at han kun var et menneske og mennesker er syndere. Bøjer vi os under Herren, ved vi, at vi kun er mennesker og vi ved, at Gud er den almægtige.

»Dette siger Herren: Den, som bliver i denne by, skal dø ved sværd, sult og pest. Men den, der overgiver sig til kaldæerne, skal leve; han får livet som bytte, han skal overleve. Dette siger Herren: Denne by skal gives i hænderne på babylonerkongens hær og indtages af den.« (Jer. 38,2-4)

Gud kommer her med en dom over sit folk, samtidig med at Han er retfærdig, viser Han også barmhjertighed til dem, der vælger at bøje sig under denne dom.

I Jer. 39 flygter kongen m.fl. men han blev fanget, hans sønner blev halshugget foran ham og han får hugget øjnene ud. Dem, der overgav sig, levede i fangeskab; men blev senere sat fri. Og det er netop, hvad vi vil opleve, når vi bøjer os under Guds veje – frihed. Måske vil det først komme senere, men vi vil opleve frihed. Halleluja !!

Gud har et fantastisk håb, for en hver af os, men hvordan vi når det håb, ved kun Gud. Så lad os bøje os i støvet for Ham, som ved alt og som kan gøre alt, ved at erkende, at vi intet kan og at HAN kan alt og ved alt.

Undervisning v/Stephanie